

nok til Forhandling, thi efter Kl. 10. Formiddag er den væsentligste Handel forbi. Det er derfor, jeg har kunnet slutte mig til dette Forslag. Selv om det maaske, som det foreligger, vanskelig vil kunne gennemføres, betragter jeg det som et Forhandlingsgrundlag, som jeg ikke kunde undlade at være Medindbringer af.

Den nuværende Kontrol er den rene babelske Forvirring. At tænke sig, at vort eget gode danske Flæsk og Kød skal kontrolleres om igen og om igen, og noget af det maa vi slet ikke indføre, medens Varer fra 14 forskellige andre Lande gaa ind uden nogen som helst Kontrol! Det er dog ret meningsløst. Jeg har ønsket at paavise dette her i Tinget for at bidrage mit til, at vi en Gang kunde faa lovbundne Regler i dette Forhold. Selv om vi Landmænd her i Danmark ikke skulde have samme Ret som Udlandets Forhandlere — det kræve vi ikke og tænke ikke paa —, maatte vi dog kunne faa halvt saa megen Ret, saa at naar vi kontrolleredes en Gang, medens de andre slet ikke kontrolleres, maatte det være nok. Som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, have vi 56 forskellige Slags kommunal Kontrol i dette Land, den ene Kontrol underkender den anden, vil ikke respektere den anden, og desuden have vi Statskontrollen under Landbrugsministeriet med alt, hvad vi eksportere, efter en Lov, vi selv have vedtaget. Men heller ikke denne Statskontrol respekteres af nogen Kommune i Danmark. Naar det behager en Kommune, siger den: Den Kontrol bryde vi os ikke om, vi respektere kun vor egen. Det forekommer mig derfor paatrængende nødvendigt, at vi under denne Sags Behandling komme til et saadant Resultat med Hensyn til Kontrollen, som vi overhovedet kunne være bekendte at have i dette Land.

Jeg skal for øvrigt ikke udtale mig videre, da Forslaget jo vil blive behandlet i et Udvalg, jeg har kun villet slaa et Slag for at faa en Kontrol, som vi fra alle Sider kunne være tjente med, og jeg har villet oplyse det høje Ting om, at som Tilstanden er, have vi Landboere her i Danmark i høj Grad Grund til at beklage os. Vi maa prise de 14 forskellige fremmede Lande lykkelige, som have frit Kørind med deres Kødvarer i dette Land uden nogen som helst Kontrol. Kunde vi slippe med at blive kontrollerede en Gang, vilde jeg være tilfreds.

K. M. Klausen: Det Udvalg, der behandlede dette Spørgsmaal i Fjor, naaede

ikke til Ende med sit Arbejde. Udvalget fik kun afgivet en foreløbig Betænkning og stillet et Ændringsforslag. Denne foreløbige Betænkning med tilhørende Ændringsforslag staar anført for et Flertals Regning, men hvem dette Flertal er, er ikke nærmere angivet. Jeg vil derfor her benytte Lejligheden til at tage Afstand fra denne Betænkning og det Ændringsforslag, som blev afgivet i Fjor.

Kødkontrol er jo ikke gammel i Danmark. Det var først i 1888, at der her i København blev indført Kødkontrol. Senere er Kødkontrol bleven indført i 44 Købstæder og 13 Landkommuner. I det hele taget tror jeg, man kan sige, at denne Sag om Kødkontrol har været i god Udvikling i de forløbne Aar, og navnlig er der to Fremskridt at pege paa fra den senere Tid. Det ene er, at Kødkontrollforeningen af danske Dyr læger har udgivet en Vejledning, hvorefter Kontrol af Kød skulde foretages. Denne Vejledning er bleven anerkendt af mange Autoriteter, og jeg tror, at efterhaanden som denne Vejledning trænger igennem, vil man naa frem til mere bestemte Regler for Afgørelsen af de Spørgsmaal, der høre herunder. Det andet meget store Fremskridt, som er sket med Kødkontrollen her i Landet, skyldes Lov Nr. 69 af 1903. Der er i denne Lov navnlig to udmærkede Bestemmelser, for det første den, at Salg af Kød, der hidrører fra selvødde Kreaturer, er forbudt, og at Kød, som hidrører fra syge Dyr, kun maa sælges, naar der foreligger en Dyr lægeattest. Jeg tror, at denne Lov vil have sin meget store Betydning, navnlig for Landbefolkningen, og jeg tror, at naar Administrationen vaager over, at denne Lov nøje overholdes, vil der kunne udrettes ikke saa lidt til Betyggelse for Landbefolkningen.

Ellers er det jo saaledes her i Danmark, at vi have væsentligt to Slags Kødkontrol, Eksportkontrollen og Slagtehuskødkontrollen. Sammenligner man disse to Slags Kontroller med hinanden, vil Sammenligningen absolut falde ud til Fordeel for den sidste, Slagtehuskontrollen. Ved denne er der ansat Dyr læger, hvem det i Almindelighed er forbudt at have Praksis, saa de kun have dette ene at varetage: at passe det Embede, som de ere satte til at udøve. Den kontrollerende ved Slagtehuset staar altsaa frit og uafhængigt og har kun at tage Hensyn til sig selv og det Embede, han har at varetage. Det har overordentlig stor Betydning, at den kontrollerende ikke i nogen